

ת"פ 49814/07 - מדינת ישראל נגד דניאל קלר

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 49814-07 מדינת ישראל נ' קלר

בפני כבוד השופט ענת חולטא
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
דניאל ישראל קלר
הנאשם

ចור דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 29.10.2019 על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פגיעה בפרטiot, לפי סעיף 2 (4) + (11) + סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו ביום 19.12.17, תוך שימוש בישוםו "טינדר", המשמש להיכרות רומנטיות או מיניות.

במועד זה, הציג את עצמו הנאשם בכזב בפני המתלוונת כאשה בשם "כריסטי" באמצעות פרופיל בדף שפתח ב"טינדר".

המתלוונת, שחשבה שמדובר באשה, שוחחה עם הנאשם גם על עניינים מיניים או אינטימיים וזאת לצורך היכרות אינטימית עמה.

המתלוונת שלחה לנאשם, לבקשתו, עת התזה כאמור ל"כריסטי", מספר תמונותעירום שלה, בהן היא מצולמת בחזה חשוף, לבושה בתחנות בלבד.

בהמשך לכך, ולביקשת המתלוונת, שלח הנאשם למתלוונת תמונותעירום של אישה, שמצא ברשות האינטרנט, תוך שהוא ממשיך להציג עצמו בכזב בתמונות הללו כאישה בשם "כריסטי".

בהמשך, השניים התכתבו ביניהם באמצעות תוכנת "וואטסאפ", גם שם הנאשם המשיך להציג עצמו בכזב כאשה בשם "כריסטי".

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

לאחר שהתעורר חודה של המטלוננת, בנוגע לזהותה של "クリסטין", היא שאלת על כך את הנאשם ובתגובהו חסם את המטלוננת ב"واتסאפ" ומחק את הפרופיל הבדוי ב"טינדר".

בהמשך לכך, שוחח הנאשם עם חברו, תוך שהוא מתרבב בפניו שקיבל את תМОונות הערים של המטלוננת במרמה ושלח אליו באמצעות תוכנת ה"واتסאפ" את תוכן ההתכתבות ואת תМОונות הערים. הנאשם ביקש מחברו לשומר את התМОונות בענ"ן ברשות "שייה לנו.. שנזכיר לעתיד".

בממשיו אלה, פגע הנאשם במדויק בפרטיות המטלוננת, בכך שפרסם את תМОונתיה ברבים ופרסם עניין הנוגע לצנעת חייה האישיים.

.2. במסגרת הסכומות הצדדים, נשלח הנאשם לקבלת מסקיר שירות המבחן, מבלי שהוצעו הסכומות לעונש.

מסקiri שירות המבחן

.3. מתסקיר שירות המבחן מיום 31.5.2020 עולה, כי הנאשם הינו רוקן בן 21 שנים, אינו עובד ומתגורר עם הוריו באשדוד. עוד עולה, כי מאז גיל בית הספר היסודי באו לידי ביטוי קשיי התנהגות אצל הנאשם שכלו התפרצויות צעירות והיעדריות מלימודים וכן קשיים חברתיים. בשל כך, הנאשם עבר בין מסגרות חינוכיות שונות וכן אושפז בגיל 14 במסגרת פסיכיאטרית.

לצד כל אלה, הנאשם הפגין הישגים לימודיים גבוהים והשלים 12 שנות לימוד, אך לא השלים את מבחני הבגרות.

ה הנאשם טיפול במהלך השנים בטיפול רפואי פסיכיאטרי מסווגים שונים, אשר השפיע על מצבו רוחו ותפישת העצמי שלו. לדבריו הנאשם, הייתה לו מוטיבציה לשרת בצבא, אך בהעדר גיבוי משפחתו, קיבל פטור משירות צבאי. בהמשך, ניסה לעבוד בעבודות מזדמנות אך לא הצליח להתמיד בהן כתוצאה ממצב רוחו משתנים, והוא המעית ליצאת מביתו. לפני כשנתיים, ולאחר ביצוע העבירה, פנה לקבלת טיפול רפואי והה斗志 מקפיד לקבל את הטיפול שניתן לו באופן קבוע ומוכר, כי הטיפול מażן את מצבו ומיטיב עמו.

במקביל, הנאשם הוכר כזכה זמני של הביטוח הלאומי (עד 1.6.20).

ນມסר, כי הנאשם סיים בהצלינות לימודי תעודה במחשבים והביע רצון להתמקצע בתחום. לדבריו, לנוכח ההליכים הפליליים בתיק זה, מתקשה למצוא עבודה.

כמו כן, הביע נוכנות להשתלב בטיפול פסיכולוגי. הנאשםTierar קשרים טובים עם בני משפחתו.

ה הנאשם הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

ה מדובר במעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים.

הנאשם מסר, כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירה, חווה תחושות כישלון ו Abedon וירידה במצב הרוח, על רקע קבלת הפטור משירות צבאי וכן על רקע הקשיי בהתמדה בעבודה ובקיים קשרים חברתיים.

בנוגע לעבירה המיויחסת לו, הננאשם מסר כי באותו הערב צרך אלכוהול, וניסה להשיג תחושות הצלחה וסיפוק מוביל לחשוב על השלכות מעשייו. הננאשם הביע חשש מהליך פליליים, התחייב שלא יבצע עבירות דומות בעתיד וביטה רצון לבחון את קשייו ואת המניעים להתנהגותו.

נסר, כי הננאשם הופנה לאבחן במסגרת מכון "ארגמן", ועל פי דיווח המכון, הננאשם משתייך פועלה וקיימת המלצה להמשך טיפול פרטני ובחינת שילוב בטיפול קבוצתי.

שירות המבחן מעריך כי עדין קיים סיכון מסוים להישנות עבירות דומות ומתרשם, כי המשך שילוב במסגרת טיפול ישיע בהפחחתת הסיכון. זאת, בהתחשב בהיעדר הרשעות קודמות, ברתיעה מהליך פליליים ובשאיפות המקצועיות אותן מבטא, בנזקנות הטיפולית אותה מבטא ו בשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול.

על כן נتابקה דחיה של שלושה חודשים.

4. **תסקיר משלים הוגש ביום 20.12.2020.**

שירות המבחן עמד על המשך שיתוף הפעולה של הננאשם בהליך הטיפולי ומתרשם, כי מדובר בתהליך חיובי כאשר ביכולתו של הננאשם להימנע מהישנות התנהגות עוברת חוק. הננאשם מכיר בחשיבות הטיפול ובהשפעתו החיבאית ובקידום מטרותיו ומטרות הטיפול. שירות המבחן ממליץ על העמדת הננאשם במבחן למשך שנה במהלךו ימשיך הטיפול הפרטני ותבחן האפשרות לשילוב במסגרת קבוצתית. שירות המבחן ממליץ להימנע מהרשעת הננאשם על מנת שלא לפגום במאמציו שיקומו ובמצבו השברירי של הננאשם ועל מנת שלא לפגוע בהשתלבותו התעסוקתית, באופן שיגרום נזק ממשי לעתידו.

ראיות לעונש

5. המשימה הגישה תצהיר נגעת עבירה (ת/1) המבטא את הפגיעה אותה חוותה המתלווננת כתוצאה ממשי הננאשם. המתלווננת חוותה את מעשי הננאשם כנביים, תוך ניצול תום הלב שלו במרמה. המתלווננת חוותה קשיי במתן אמון באנשים כתוצאה מהאירוע וחוששת מניצול ופגיעה, דבר שגרם להימנעות משימוש באתר היכריות, ומהיכריות בכלל. לדברי המתלווננת, בעקבות האירוע נכנסה למקרה שחורה ונמנעה מלשתף בפגיעה מ恐惧 בשזה ופחד עמוק. המתלווננת מסרה, כי בעקבות האירוע נזקקה לטיפול פסיכולוגי במשך שנתיים, להתמודדות עם השלכות ההחפזה שעבירה, לשיפור צרכיו המיניים של הננאשם.

המתלווננת מבקשת להעניש את הננאשם באופן מקסימלי וכן שיביע צער וחרטה על מה שעשה ולא יחזיר על מעשיו.

6. מטעם הננאשם העידו הוריו.

אבי של הנאשם ביטה תחשות בשוה כתוצאה מעשי בנו ומהעמד המשפט. האב סיפר על בעיותו הנפשיות של הנאשם מילדות, על תמיית הוריו בו ועל השימוש בטיפול בתקופה האחורה שנutan לו, לראשונה בחיו, תקווה לתקוף נורמלי ואחראי. האב מסר, כי הנאשם למד מחשבים ומעוניין להשתלב בתעשייה הבתוחנית, דבר שיימנע ממנו כתוצאה מהרשעתו. הרשעה תוביל גם לנסיגה בהליך הטיפול. האב הביע צער על הפגיעה במתלוונת וביטה נוכנות לפצופה.

ammo של הנאשם מסרה, כי בעקבות הטיפול שבנה עובר הוא מגלה יותר אחריות ורצינות ובקשה להתנצל בפני המתלוונת ומשפחתה.

טייעוני הצדדים לעונש

7. **המואשימה** מבקשת שלא לקבל את המלצת שירות המבחן ולהחמיר עם הנאשם מתוך שיקולי הרתעה - הן של היחיד והן של הרבים.

המואשימה עתרה להטלת עונש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות אם הנאשם יימצא מתאים לכך ובנוסף, עונשים צופי פני עתיד ופיזוי משמעותי למתלוונת.

נטען, כי המלצת שירות המבחן לא-הרשעתו הנאשם מקיים את תנאי הלכת **כתב** ואין הצדקה במקרה זה לסת"ה מההלהכה.

נטען, כי מתחם הענישה במקרה זה נע ממאסר על תנאי ועד מספר חדש מאסר שירות בעבודות שירות ובמקרה זה יש מקום להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם, ולא לסתות ממנו משיקולי שיקום.

8. **ב"כ הנאשם** עתר לקבל את המלצת שירות המבחן.

נטען, כי מדובר בנייה בעבירה, מטל אחריות הביע חרטה וחסר זמן שיפוטי יקר. הנאשם נתל על עצמו תהליך טיפול משמעותי, במהלךו חשף את עצמו בפני גורמי הטיפול. הנאשם ניצל את התקופה שעבר למטרות חיוביות, על מנת לשקם את חייו.

המדובר בנייה שיביצע עבירה במקרה בודד. נטען, כי הנזק מינימלי שכן אין זכר לאותן תമונות.

ניתן להבין את מעשה העבירה על רקע המצוקה האישית. עצם תיוגו כיום כמטופל בעבירות מינית מהו גורם מקשה. נטען, כי הנאשם מקיים את המבחנים שנקבעו בפסקה לא-הרשעתה.

נטען, כי יש מקום לסתות מתחם הענישה במקרה זה משיקולי שיקום, וכי גם ההימנעות מהרשעת צריכה להיבחן בראוי שיקולי השיקום.

נטען, כי אכן הנאשם לעת הזה אינו עובד ועל כן לא ניתן להציג על פגיעה קונקרטית בפרנסתו. עם זאת, מדובר בצעיר ללא הרשות קודמות, עבר טלילות רבות וכעת משלים לימודיו בתחום המחשבים וambil רצון להשתלב בתעשייה הבתוחנית, דבר שיימנע ממנו אם יורשע.

9. **הנאשם** בדבריו לעונש סיפר על התקופה הקשה בה היה שרוי בעת ביצוע העבירה. לדבריו, כבר למחמת היום הבין שביצע עבירה ופנה לחברו על מנת למנוע את הफצת התמונות. הנאשם הביע תובנה לגבי מידת הפגעה במתלוננת. למורת המקרה, הנאשם הצליח להתמודד ונרשם עם לימודיים אז זומן לחקירה. ביןתיים סיים לימודיים בהצטיינות אך בשל היליך הפלילי לא עלה בידו למצוא עצודה. לדבריו, כל מודעות הדרושים הן בתעשיות הביטחוניות, שדרישה להן היא סיוג בטחוני והיעדר הרשות.

הנאשם הביע חרטה על המקרה והתching להתميد בטיפול וכי הוא מודאג שהדבר לא י חוזר על עצמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעירון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבני סוג ומידת העונש המוטל עליו.

ביחס עירון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוגגת; ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

11. **במקרה דן העריכים החברתיים** שנפגעו הם כבודה של המתלוננתadam, פרטיוותה ושםה הטוב. כן פגע הנאשם במעשיו באמינותו של פלטפורמה אינטרנטית שפעילה למטרת היכריות ולמיושח חירות הפרט והחופש המיני.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בית המשפט לוקח בחשבון, מחוד גיסא, כי על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, הנאשם הפיז את תמונות המתלוננת לחברו בלבד, ולא מעבר לכך. קשר המרומה נמשך זמן קצר יחסית וכל מרמה והונאה כלפי מתלוננת אחת. מאידך גיסא, בית המשפט לוקח בחשבון את ההשפלה ואת הפגיעה הייתה שנגרמה כתוצאה מהתחזות הנאשם לאישה, כלפי המתלוננת על רקע נטייתה המינית של המתלוננת והתקשרות השיקרית שקיים איתה על רקע זה.

לאור זאת אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא בינוונית-نمוכחה.

12. בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** בית המשפט לוקח בחשבון, כי למעשה העבירה קדמו **תכונן ופעולות הכנה**. הנאשם יצר פרופיל שקרי, בו התבהזה לאישה, ובאמצעותו יצר קשר עם המתלוננת. כמו כן במסגרת קשר ההונאה עם המתלוננת, הנאשם חיפש באינטרנט תמונה עירום חלקו של אישה פלונית אותה שלח למתלוננת כדי להמשיך את ההתחזות ולבססה. לא מדובר במעשה ספונטני או רגעי, כנעני, וגם אם לא מדובר בקשר מרמה שנמשך זמן רב (משמעותו המינית בנתナם, כאמור בכתב האישום המתוקן), לא ניתן להקל בו ראש ממשה שנות רגעי תחת השפעת אלכוהול.

13. בית המשפט לוקח בחשבון גם את **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** כפי שהוא לידי ביטוי גם בתצהיר נפגעת העבירה. מעשי הנאשם גרמו למתלוננת השפלה, חוויה של חילול כבודה וגופה וכן גרמו לה לפגעה ביכולתה לתת אמון באחרים וליצור קשרים התואמים את נטייתה המינית, ושימוש בפלטפורמות האינטרנט המוכוונות לכך. המתלוננת נזקקה לטיפול פסיכולוגי בליווי מרכז סיוע לנפגעים תקיפה מינית.

14. עוד יש לזכור בחשבון, את **פוטנציאל הנזק** הרוב הקיימים במצב דברים שבו הנאשם כבר הפיז את תמונות המתלוננת ואת ההתקפות עימה לאדם אחר. שהרי, מרגע ההפצה הראשונית מביאד הנאשם את השליטה על המשך ההפצה של התוכן אותו השיג במרמה ועובדה זו מחייבת התייחסות עונשית גם אם לא נגרם נזק גדול יותר בפועל וזאת כמצאות החוק.

15. בבחינת **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** יש לזכור בחשבון את התקופה המשברית אותה עבר הנאשם באותו עת, ואת הרקע הרגשי, שכלל גם התרבות פסיכיאטרית, וכן קשיי החברתיים המשמעותיים של הנאשם. אלה הגיעו את תפקידו ואת יכולתו ליצור קשרים חברתיים והביאו גם לקשיים תעסוקתיים ולפטרו משירות צבאי. הנאשם ביצع את העבירה ויצר לעצמו אגב כך תחושת הצלחה וספק המבוססת על מרמה וشكر.

אכן, קשה להטעם מכך, שההתמודדות הנאשם עם קשייו שלו בתחום תחושת הערך העצמי ויצירת קשרים בין-אישיים נעשתה בדרך של פגעה באחר, באופן שגרם למתלוננת נזקים כאלה ממש - פגעה ביכולתה למש את חירותה ואת זהותה המינית מתוך ביטחון עצמי ופגיעה באמונה באחרים.

16. בוחינת **מדיניות הענישה הנוגנת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב, בשים לב למידת הפגיעה בפרטiot, עצמת המרמה לפני הקורבנות, מספר הקורבנות ובד בבד בהתחשב בהמלצות הטיפוליות.

17. המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין עונשים צופי פני עתיד למספר חודשי מאסר, שאפשר וירצו בעבודות שירות, בצוירוף עונשים נלוויים ופיצו למתלוננת. ב"כ הנאשם לא חלק, למעשה, על עמדת המאשימה בנוגע למתחם העונש ההולם וטיעונו התמקדו בשיקולי השיקום.

18. בשים לב לרטוריקה המ חמירה של בית המשפט העליון בכל הנוגע לביצוע עבירות בהתאם האינטרנט, בשים לב לקלות של ביצוע המעשים ולפוטנציאל הנזק העצום הכרוך בהם, ספק בעיני אם אין מקום לקבוע, בכלל, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות ביצוען, צריך לכלול עונש מאסר, ولو לתקופה קצרה.

ואולם, לאור עמדתה העקרונית של המאשימה במקרה זה, כפי שהוצאה בפני, לא ארchip בדבר ולא אקבע מתחם עונש הולם מחמיר יותר מכפי שהוצע על ידה. אך מצאתי לנכון להעיר, כי ספק רב האם הסתפקות בעונשים צופי פני עתיד בלבד לא צריכים להיות שמורים לאותם מקרים בהם הוכח כי הנאשם השתקם היבט, זהינו, בענישה "מחוץ למתחם" ולא בקביעת המתחם.

בנסיבות אלה, נקודת המוצא לגירת עונשו של הנאשם במקרה זה היא מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר, בצוירוף עונשים נלוויים ופיצו למתלוננת.

נסיבות אישיות שאינן הקשורות לביצוע העבירה

19. קיימים במקרה זה מספר שיקולים משמעותיים בהם יתחשב בית המשפט בעת קביעת העונש המתאים לנאים בגדדי המתחם:

ה הנאשם צער בಗילו, ללא הרשות קודמות.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וניכרים מאמציו לחזור למצב, התגיס להיליך טיפול ארוך ומשמעותי במסגרת מכון "ארגן" נוטל טיפול רפואי קבוע ו מביע נכונות המשיך במסגרת הטיפולית.

הנאשם הביע נכונות לפיצוי הקורבן.

שירות המבחן מתרשם מסיכון נמוך להישנות ביצוע העבירות.

סטייה מהמתבחן משיקולי שיקום:

20. בחנתי בכבוד ראש את המלצת שירות המבחן ואת כל הנתונים שהובאו בפניי במסגרת הטיעונים לעונש. התרשםתי, כי אכן קיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם התגיס להיליך הטיפולי ושיתף פעולה במסגרת הטיפול באופן מלא התואם את יכולותיו. ניכר, כי הנאשם הפיק תועלת מההיליך הרפואי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם. וכן הכיר בכך שגרם לקורבן העבירה. במקרה זה, תהליך השיקום של הנאשם היה כרוך גם בנטילת אחריות על מכלול מישורי חייו - בתחום החברתי, הרפואו-רגשי והתעסוקתי. שירות המבחן מתרשם מהתליך חיובי ומוצלח גם במישורים אלה, כפי שפורט לעיל. ההתרשותם היא כי מסוכנות הנאשם לא פגה כלל, אך המשך הטיפול צפוי להמשיך בהפחיתה ויש ביכולתו של הנאשם להימנע מביצוע עבירות נוספות.

21. בנסיבות אלה המסקנה המתבקשת היא, כי שיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים שלא להטיל עליו עונש מאסר, גם לא בעבודות שירות.

22. כאן המקום בעיר עוד, כי גם לשיטת המआשימה, ולפי הרף העליון של מתחם הענישה במקרה זה הוא מספר חודשים מאסר, ובහינתן נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות האישיות של הנאשם, נראה כי קיימת אי-הילימה, שלא הוסבירה במסגרת הטיעון לעונש, בין הצגת המתבחן לבין העתירה להפנות את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות.

שאלת הרשותה:

23. לאחר שבחנתי לפרטיה את המלצת שירות המבחן, וכן נתתי דעת לייעוני ב"כ הנאשם ולדבורי הנאשם והוריו בפניי, המסקנה המתחייבת היא, שעל פי ההלכה הנוגאת והמחייבת ביום אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

24. מבחינת העבירה בה הורשע הנאשם ונסיבות ביצועה, איןני סבורה כי מדובר במקרה שאינו אפשר, קטגורית, שkeitת ביטול הרשותה.

לענין זה ראו רע"פ 17-1728 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 10.3.17). שם מדובר במי שביצע, בהיותו קתין, עבירות שככלו תיעוד של מגע מיני שקיים עם המתלוונת, בת זוגו דאז, ללא ידיעתה ולא הסכמתה, יצירת סרטון מתיעוד זה, והפיצו לקבוצת קטינים, תוך חשיפת זהותה של המתלוונת. בית המשפט קבע, כי בנסיבות האירוע המתאפיין במידת חומרה, רישעות וכיור, תוך גרים פגעה קשה למלוונת באופן המלמד על אובדן דרך ויזול בכל ערך של הגינות וכבוד כלפי הזולת, אינו אפשר כעיקרון הימנעות מהרשעתה.

במקרה שבפניי, כפי שתואר לעיל, נסיבות ביצוע העבירה שונות ונקבע, כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא נמוכה-
בינונית.

לאור זאת, אין סבורה, כי יש בנסיבות העבירה, כשלעצמו, מחסום מפני שkeit להרשותה במקרה זה.

25. עם זאת, בכל הנוגע לתנאי השני, לא הוכח בפניי כי לנאים או לשיקומו "נזק ממשותי וקשה" כתוצאה
מהוורתה הרשות על כנה (וראו בעניין **פלוני** הנ"ל).

הנאשם סיים לימודי מחשבים בהצטיינות. הנאשם ואביו בדבריהם בבית המשפט צינו את שאיפתו של הנאשם להשתלב
בעבודה בתעשייה ביחסנות, שאיפה שתאפשר לטענתם אם תיוותר הרשות על כנה. הנאשם ציין בדבריו, כי כל
אפשרויות ההשמה העומדות בפניו מחייבות סיוג בטחוני והיעדר הרשות קודמות.

דברי הנאשם ואביו לא לוו באסמכתאות כלשהן. בכל הבוד, בית המשפט לא יכול לקבל כהנחה עובדתית, כי כל
אפשרויות התעסוקה של הנאשם בתחום המחשבים חסומות בפניו, חרף הישגיו הגבוהים.

טענת ב"כ הנאשם, כי אם לא תבוטל הרשותו תאבד המוטיבציה הטיפולית אצל הנאשם, בכל הבוד, טוב היה לו
נטענה. בית המשפט מניח, כי שאיפתו של הנאשם לחים נורטטיבים ולהימנע מbijoux עבריות מין / או מרמה בעתיון
היא כנה, כפי שהתרשם ממנה שירות המבחן, ולא אינסטראומנטלית בלבד.

במכלול הנתונים המסקנה המתחייבת היא, כי מלבד הקשי הכספי הצפוי כתוצאה מהרשות הנאשם - קשי הנלווה לכל
הנאשמים המורשעים בעבירה לראשונה בחינם הצעירים - לא הוכח במקרה זה נזק קונקרטי שייגרם לנאים שבפניי.
אשר על כן, ועל פי ההלכה הנוגנת והמחייבת, אין מקום לביטול הרשותו.

הרכיב הכספי

26. סמכות בית המשפט לפ███ פיצוי לנפגע העבירה, על סעיף 77 לחוק העונשין, נועדה להטיב את נזקי
קורבן העבירה, ולתת ביטוי והכרה בפגיעה בו ובנזקים שנגרמו לו. כידוע, רכיב זה אינו תלוי במצבו הכלכלי
של הנאשם ולא נגזר ממנו.

27. במקרה זה ניכר כי נגרמו למתלוונת נזקים ממשותיים. בנוסף, ובפרט נוכח החלטתי לאמץ במקרה זה
שיעור שיקום טהורם, תוך סטייה ממתחם העונש ההורם ולאור ההכרעה **שאיןנה פשוטה** להעדיף את
שיעור השיקום על פני שיקולי הגמול וההילה, מצאתי כי יש בהטלת פיצוי ממשותי לנפגעת העבירה כדי
לאזן את מלאכת הענישה במקרה זה ולתת ביטוי מוחשי אצל הנאשם לפגיעה החמורה שגרם. זאת, בנוסף,
להתמקדות של הנאשם בעצמו בצריכיו ובעתידו.

סוף דבר

28. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שקלתי גם את נסיבותו האישיות של הנאשם, את שיקולי שיקומו, את נזקיה של
המתלוונת ואת המלצה שירות המבחן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנאים במשך 3 שנים מהיום עבירת מין, או עבירה לפי
חוק הגנת הפרטויות, או עבירת מרמה.

- ב. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 15,000 ₪.
- הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום.
- ג. ניתן בזאת צו מבנן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובירה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

הזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז בטבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.